

LA CAMPANA DE GRACIA

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO 2 CUARTOS PER TOT ESPANYA.

ADMINISTRACIÓ y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del mitj, núm. 20, botiga.
BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre Espanya, 8 rals Cuba y Puerto-Rico, 16 rals Estranger, 18 rals.

PESCATERIA NACIONAL.

L' Antonia:—¡Niño!...
La Práxedes:—¡Feto!

LO BRAS Y 'L CAP.

Estin s'acosta; l'atmosfera s'escalfa y la política vá acalorantse. Al últim en Martínez Campos ha fet lo que tant temps há volia, sense decidirs'hi. Pero no hi havia remey.

Ja veurán; trapitjin la qua ab un gos, y de segur que quan se sentirá trepitjar s'hi girará á mossegadas sense saber ahont toca.

Rompin la molla ó 'l regulador á un rellotje, y 's desbocará y tocará la campaneta mentres l'hi quedi corda.

Abusin de la paciència de un general; rompinli 'l regulador de la prudència, trepitjinli l'honra ó l'amor propi, y després no s'estranyin de las conseqüèncias.

Era 'l divendres de la senmana passada, y á pesar de ser divendres, vá embarcarse, perque en arribant certs moments s'ha de dir «pit á l'aygua» y jendintre!

L'havian aludit: l'hi havian dit qu'era ell qui se'n havia anat de la majoria y no la majoria la que se'n hagués anat d'ell, y l'home treyent foch pels caixals vá alsarse del assiento y vá treure de la boca metralla, balas rasas, granadas y bombas, sembrant en lo camp de la majoria la desolació y l'espant.

Lo discurs del héroe de Sagunto vá ser un vá y tot.

No fá un any encare que Cánovas y Martínez Campos, l'un era 'l cap y l'altre 'l brás de la política conservadora. Divendres passat lo brás, desentententse de l'influència del cap, vá cloure 'ls punys, y 'l cap vá quedar plé de verdanchs, de trenchs y fins de banyas.

Y ¡quina fila feya 'l divendres la política conservadora!...

Aixó podrém deduhirho de las ratillas que segueixen, en las quals procuraré senyalar, perque may més s'olvidin, los principals cops que 'l brás vá donar al cap.

«Jo vaig escriureli al govern avants de pendre possessió del mando de Cuba, de lo que pensava respecte á reformas: teniu, aquí porto la carta en que l'hi explicava. Donchs bueno: ¿cóm es que 'l govern, coneixent la mèva opinió, per xó vá nómbrarme? ¿Veyám que diga perquè després vá ferme venir? ¿Perqué m'oferia una cartera dintre del ministeri? ¿Qué volian fer de mí? Aceptar la mèva política ó donarme una encerrona?»

Nota: A la paraula encerrona hi falta una sílaba. Llegeixis encerronada.

«Se créu ningú que jo hi confiat molt temps en la lealtat de 'n Cánovas? Consti que per estar unit ab ell, hi hagut de fer grans esforços de voluntat. Encare no hi olvidat lo que deyan de mí ell y 'ls seus periódichs, l'any 74, avants de la Restauració.»

Aquestas cosas son com los granots dolents, que torpan á rebrotar sempre.

Pero n'hi ha més encare. «En Cánovas, diu, vá voler que ab las mèvas mans tragués del foch la qüestió de l'esclavitut, per després tréurem del poder y tornarhi ell.»

«Ell sol era possible: no hi havia medi per elegerse unas novas Cortes, sense que hi intervingués lo caciquisme imposat per l'anterior administració. Aquell Congrés s'havia de disoldre perque ja no era una algarada la seva actitud, sino un motí, quan vá veure que en Cánovas no tornava al poder.»

¡Quántas miserias no descubreix lo general! Pero anémlo escoltant.

«Fins vaig anarme'n de Madrid, y apenas vaig girar l'esquena, 'ls fets ván explicarse de la manera que 'ls ministres ván voler: los periódichs conservadors liberals ván posarme en caricatura, y jo que hi passat pel poder sé de hont venen aquestes tiros. En fi, senyors, jo que avants era un César ó un Napoleon, are no soch més que un pobre home.»

¡Pobre home!
«A veure, anyadia, soch jo que me n'hi anat de la majoria ó es la majoria que se n'ha anat de mí?»

«Y encare 'l ministre de lo governació gosa á parlar de que hi haja qui ha rebut gracias, honors y empleos de la República. Jo vaig guanyarho pelegant per la patria, y estaré eternament agraht á n' en Figueras. Aquells governs á pesar de que jo 'ls havia dit qu'era alfonsí, 'm confiavan 'l exercit.»

Sí, senyor, es veritat; y vosté vá anarse'n á Sagunto. Pero tirémhi un vel, interinament se las héu ab en Cánovas.

En Martínez Campos califica 'l vot de confiança de imposició á la corona, y acaba dibent: «En los anys 64 y 68 los governs tenian la forsa, y 'ls diumenjes feyan paradas per ostentarla. Y á pesar de tot vingué lo que havia de venir. Avuy ha cambiat lo rumbo de las cosas: avuy domina la opinió, y 'l govern l'hi té por y passa parada dels 180 vots que té en lo Senat y dels 250 que té en lo Congrés.»

Y al contestarli en Cánovas tirantli en cara aquestas últimas paraulas, interpretadas en sentit desfavorable al rey, vá exclamar: «Lo proclamador de la monarquia contra la voluntat de 'n Cánovas y á pesar de las dificultats de 'n Cánovas, y ho probaré si no avuy demá, no podia de cap manera amenassar á la Corona ab un vot de confiança ni de cap altre modo.»

La gresca vá anar continuant y al últim lo brás y 'l cap ván anarse tirant á sobre 'ls favors que havian rebut un y altre del nou estat de cosas.

—Que jo no hi rebut res, deya 'l cap.
—Sí, recordete'n, varen donarte 'l Toisó d'or.
—Pero aixó no produheix cap benefici.
—Y ets ministre perpétuo. Vés si aixó 'n produheix.

—Jo á tú vaig donarte 'l tercer entorxat.
—No, tú, no: vá donarme'l lo rey.
—Lo rey no dona res, sense que 'l ministre ho refrendi.

—Lo rey es lo gefe del exercit.
—Entre tots dos hi ha un abisme, deya 'l cap; y 'l major sacrifici que hi fet en aras de la monarquia de D. Alfonso es estar unit ab en Martínez Campos.

«Consti, anyadí: que aquest no vá fer la restauració: aquesta idea estava en l'atmosfera: en Martínez Campos no vá ser més que un instrument.»

Ja 'n véu, general: are l'hi diuhen instrument, flauta, bútzem ó violon. ¿Quán vol jugars'hi qu' en Cánovas que ja es artiller y mónstruo, are voldrá ser músich y tot?

Ja 'n veuhen: la batussa vá anar ferma y 'ls cops ván repartirse sense misericordia.

L'endemá vá baixar lo diapasson del un y del altre; pero no perque tractessin de reanudar perdudas amistats, sino perque á n' al brás l'hi feyan mal los nusos dels dits; y la cara estava tota emboturnada y plena de pegats de midó y vinagre.

Respecte á reconciliarse j' han fet á tots. En lo nostre país es més fácil renyir que tornar á ser amichs. O sino que parlin Olzózaga y Espartero; O'Donnell y Narvaez; Sagasta y Ruiz Zorrilla; Salmeron y Castelar, etc., etc.

Y are, ja que nosaltres no fém més que contemplar la comedia, mentres tant qu'esperém lo desenllás, exclamém com La Política:

—Bravo! Bien! Muy bien!... Retebien!...

P. K.

N Martos dirigintse al govern y á la majoria:

«Are 'us veig com inclinats al pés del remordiment: ni una sola rahó podéu exposar en defensa del decret; no 'n teniu més que una; la forsa dels vostres vots. Per la forsa havéu vingut; per la forsa viviu. Donchs bé, Srs. diputats, de la mateixa manera que 's viu, 's mor'.»

Comentari de un periódich: «Al sentir certas cosas y al veure l'inercia dels cossos colegisladors, hém meditat profundament sobre aquest fenómeno que sembla obehir á una dinámica regular.»

Resposta de un periódich democrátich: «Vosté defensa la teoría del círcul viciós. No es difícil que tornin á reproduhirse passats ensorraiments: lo que sí será ab lo temps casi imposible las edificaciones ab materials vells.»

Nosaltres; taratlejant: «Ja la campana sona..... etc.»

Espigolat en las últimas sessions: Lo senador Sr. Rivera, al afirmar que 'l rey don Amadeo havia renunciat á la corona:

—Tant-de-hò, deya, que altres prínceps fessin lo mateix al arribar á compendre que no poden labrar la felicitat de la patria.

Una véu:—No es fácil que 'ls altres ho fassan. Lo Sr. Rivera:—Pitjor per ells.

Lo govern vá cansarse de assegurar á qui volia sentirlo, que no era cert que 'l cabecilla Maceo hagués desembarcat á Cuba.

Y are aquest dia vá dir en un telegrama que un dels cabecillas presentats era en Maceo.

¿Ho entenen vostés? Donchs jo tampoch.

Aném per un altre. Vostés s'haurán cansat de sentir á dir que 'l cabecilla Calixto García anava sol y errant pels boscos de Cuba.

Donchs aquest dia 'l govern assegurava que se l'hi haviant fet tres presoners armats.

Si anava solgóm han pogut ferseli aquests presoners armats?

Jo crech que 'ls que están ben armats son los que creuhen las noticias ministerials.

No 's queixará 'l govern: tots los que al Senat lo defensavan, perque l'hi dessin un vot de confiança son gent desinteressada.

Exemples: Sr. Marqués de Alhama (president de secció del Concell d'Estat.)

Sr. Mena y Zorrilla (fiscal del Supremo tribunal de Justicia).

Y alguns altres que no es precís anomenarlos. Los canovistas han resolt un problema difícil: menjan y parlan á la vegada.

Ha aparegut lo número 5 de La Granizada perteneixent al mes de Maig, que com vostés saben, lo dibuixa Apeles Mestres tant conegut de vostés.

Mal nos está 'l dirho; pero cada vegada creix la habilitat y l'intenció de l'artista.

Ja veurán com no exagerém.

Discussió interessant: En Sagasta parlava de que las eleccions se falsejan, y de que las majorias no representan d'aquest modo la voluntat del país.

Y en Romero Robledo ensenyava las dents y reya:

¿De qué reya en Romero Robledo? Algú que sab llegir en l'interior de las personas, suposa que 'n Romero Robledo 's deya á sí mateix:

—Are vejin, en Sagasta diu aixó de las eleccions y en aquesta assignatura ell vá ser lo meu cate-drátich.

Sobre 'l mateix assumpto de las eleccions, un senador vá fer una comparació digna de un repich. Vá dir que la máquina electoral era com un orga de maneta.

A dintre, vá dir, hi ha la voluntat del país; pero la veritat es que la tocata surt á gust del qui fá girar la maneta.

Ja 'ls asseguro jo que si continuan aquests debats no 'n sabréu pocas de cosas.... que ja las sabiam; pero que no podiam dirias.

Dias endarrera tres frares vestits de blanch anavan per la Rambla y pel carrer de Fernando. Un grupo inmens los seguia rihent y fent broma 'ls uns, y 'ls altres empipats de que las ordres religiosas expulsadas á l'any 35, tornin á corre pels carrers de la segona capital d'Espanya.

Per xó, la veritat, los frares no las tenian totes; y de segur que si haguessen pogut, haurian fet com aquell actor que representant lo paper de Froilan en lo drama «D. Carlos II el hechizado», sota l'hàbit del frare hi duya l'uniforme de miliciano nacional per evitar l'indignació del públich.

Los tres frares blancs varen ficarse dintre de l'iglesia de Sant Jaume, convensuts de que l'opinió pública qu'es avuy la reina del mon, los retaxassa.

—Vaya quins liberals! deya un neo partidari de la sopa dels convents.

—Ja veurá, l'hi responia un liberal: que tingan llibertat los frares y que no la tinguém nosaltres es molt irregular. En temps com los actuals única-

ment tolerem los frares en los vestits de las senyoras, y encare 'ls arreglém.

Lo bisbe de la Seo de Urgell ha enviat una pastoral a tots los pobles de la seva diócesis excomunicant a la Campana de Gracia. Y aquesta pastoral s'ha llegit desde dalt de totes las tronas.

Aquesta pastoral es lo millor prospecte pel nostre períodich.

Que per molts anys pugua fer lo bisbe de la Seo semblants obras.

Segons diuen, la conferencia diplomática no donará cap resultat.

No hi ha remey: la profecia estava molt ben feta: en Cánovas ha entrat en un período de irremediable decadencia.

Sobre tot en aquelles coses en que no poden apor-yar lo 'ls húsars d' Antequera.

Lo dia de Sant Joan se dona a la plassa de toros la primera corrida de la temporada, y 'l diumenje següent, dia 27, la segona.—Espasas: Bocanegra y El Gallito.—Toros: Carriquiri y de la Campanilla. Empresa: aquella de quatre ó cinch anys endarrerá que contava las corridas per triunfos, y 'ls triunfos per plens.

Tot se prepara perque las dugas primeras corridas sigan molt notables. Lo públich no hi faltará.

Nos escriuen de Aleixar dihentnos que unas certas monjas protegidas pel rector ocupan l'escola pública de noyas deixant sense local a la mestra nombrada per desempeñar aquest càrrech. Dias endarrera las alumnas de las monjas varen fer examens demostrant que sabian molt de catecisme y de cant y de res més. La vila ab aquest assumpto está molt disgustada.

Al cabo de municipals de las Cortes de Sarriá que 'l dissapte passat prop de la fábrica dels Batllons vá agafar a un venedor del nostre períodich, á pesar de qu' estava autorisat per exercir la seva industria, tenintlo incomunicat cosa de mitja hora en lo quartelillo, si coneix que se l'hi ha de pagar res per la seva hassyanya l'hi supliquém que 's deixi veure per la nostra redacció.

Lo rector de Sallent també ha fet coro ab molts altres, assegurant qu' están en pecat mortal los que llegeixen la Campana. Anyadé aquest dia que 'l nostre períodich es una especie de veneno. Es veritat: segons á qui la Campana de Gracia l'hi fá 'l mateix efecte que á las ratas las pansas ab ar-sénich.

COPLAS FRESCAS.

I.
Hi ha un marqués de no sé quantos
qu' ensiburna als ignorants
y 'ls atrassa á un certs salvatjes
que se 'ls menjan esqueixats.
Si acás pot enganá 'l mónstruo
y 'ns lo tréu ben aviatet,
jay marqués de no sé quantos,
quin regalo que 't farem!

II.
Fan comedia al Ben Retiro,
fan comedia al Espanyol,
fan comedia á Novedades,
fan comedia al Odeon.

Totas ellas ja m' agradan,
pero cap me xoca tant
com la que á Madrid fan are
los grans cómichs nacionals.

III.
Als periodistas francesos
molt aviat la sanch los bull,
y no més per un mal gesto
ja hi ha un desaffo al punt.

També aquí 'ls nostres polítichs
s' insullan á cada pas,
pero en quant á agafá un sabre.....
tenen por de ferse mal.

IV.
Lo govern tira que tira,
la fussia tira també;
entre tant la pobre corda
va aprimantse per moments.

Com la corda de que 's tracta
es lo misero país,
quant arribin á trencarla
qedarém partits pel mitj.

V.
Al Senat aquestos dias
n' hi han hagut que han explicat
los colors de certs polítichs
que sovint los van mudant.

A mí 'm sembla molt difícil
lo trobá 'l color d' alguns,

perque aquí hi ha molts patriotas
de color de gos com fuig.

VI.
Ara 's vá á fé un nou empréstit
pera arreplegar quartels
y seguir dos ó tres mesos
fins que ja no pogném més.

Quan acabin d' escurarnos
y no hi hagi un pá á la post,
anirém á fer fortuna
ab aquells de Port-Breton.

VII.
Si dugas donas renyeixen,
quan després tenen rahons,
desseguit las dos procuran
treure 's los drapets al sol.

Donchs lo que fan las tals donas,
també ho fan los homes grans,
segons s' ha vist aquets dias
á la sala del Senat.

VIII.
Las noticias de la Habana
son molt bonas é importants;
tots los caps-padres mambissos
han sigut per fi embarcats.
La insurrecció condemnada
ha acabat completament.
(Si 'ls meus cálculs son exactes
ja es l' octau acabament.)

IX.
Ab lo seu vot de confiansa
lo govern ja está tranquil,
perque diu que aixó l'hi prova
que té apoyo en lo país.

No faltantli simpatia
no té por de caure may.
¡Ay, sí! Fíate en la virgen...
y l' aixafarán lo nás.

X.
Fá algun temps se murmurava
per uns quants aixelebrats
que la producció llanera
comensava á anar molt mal.

Y abí 'm deya un jesuita,
arribat de fá mitj mes,
que 'l negoci de la llana
aquí á Espanya 'ls vá molt bé.

C. GUMÁ.

L venre que la discussió dels pres-supuestos ananava tant desanima-da, deya un períodich:

—Decididamente los presupuestos no cridan l' atenció de la major part dels representants del país.

Es cert: los presupuestos no; pero 'l presupuesto, ¡oh! 'l presupuesto fá ternarlos ximplés.

Una comparació.
Un home polítich ha comparat á n' en Martinez Campos ab una botella de Champagne.
¿No saben en qué se sembla una botella de Champagne ab lo general Martinez Campos?
—En que quan l' hi treuen lo tap, lo ví se 'n vá ab espuma.

En Sagasta parla en lo Congrès y din:
«Lo mateix té que 'l partit constitucional s' haja unit á las altras minorías dinásticas, com que las altras minorías dinásticas s' hajan unit al partit constitucional: l' ordre dels sumandos no altera la suma.»

Un diputat de la majoría:
«Es que aquests sumandos son heterogéneos.»

Un períodich:
«Las cantidades heterogéneas, segons cóm, també poden sumarse.»

—A veure, vá dir un catedrático á un alumno:
sumi vuit lliuras de cacao, vuit de sucre y mitja de canyella, ¿quin total l' hi dona?

L' alumno:—Setze lliuras y mitja de xocolate.

Segons aquestos datos la fusió de las minorías dinásticas no es res més que una cuyta de xocolate.

Y ja veurém si la podrán vendre á quatre rals, perque es d' aquell xocolate que perque pesi més hi posan pá torrat.

Ha plogut de tal manera y están las Cortes tant intransitables, que fins 'n Cánovas de 'n tant en tant rellisca.

«No es cosa, vá dir aquest dia, de que perque á

vosaltres aixís vos acomoda s' exerciti la preroga-tiva de la Corona, sobrepasantse als vots y á l' opi-nió de la majoría.»

Alto D. Anton: miri que ab caigudas aixís, es molt fácil que 's trenqui una cama.

En Romero Robledo, sense tornarse roig, exclamava en lo Senat:

—Consti que jo no hi canviat may.
Un concurrent á las tribunas:
—De sexo.

Un astrónomo ha anunciat que l' any que ve tindrem un diluvi.

Tots nós ofegarem ménos en Cánovas.

Ell serà 'l Noé que se salvará dintre de las arcas del Tesor.

Com qu' están tant vuidas, flotarán facilmente.

Un aficionat á combinacions nos envia las se-güents que ha format ab lo nom del marqués de Rays, jefe de las expedicions de ignocents que marxan á Port-Breton.

«Agafant la paraula Rays, diu, y canviant la y en l resulta rals, es á dir lo que 'l marqués pensa ficarse á la butxaca. Treientne luego la r del davant tenim que diu ays que son los gemechs dels pobres embarcats. Si de Rays ne treyém la y queda ras, qu' es allí hont tindrán de dormir los que vajan á Port-Breton. Finalment, tenint en compte que en francés la a y la i juntas fan e, tro-bém que Rays diu res, lo qual es tot lo que guan-yarán los ignocents que 's deixin engatussar per la empresa católica-apostólica-romana-colonizadora.»

Una frase de 'n Martinez Campos:
«Molt es lo que dech als governs revolucionaris de D. Amadeo y de la República.»

Donchs miri D. Arseni, recordis d' aquell refrán de la seva terra:
«Quien debe paga.»

Un'altra frase:
«Aquells governs, á pesar de que sabian que jo era alfonsí, fins me fiavan l' exercit.»

Un partidari de 'n Cánovas podrá dirli:
«Donchs no 's queixi, perque gat escaldat ab aygua tebia 'n té prou.»

Diumenje passat era 'l sant de 'n Cánovas, sant Antoni.

Y com que are las minorías dinásticas apretan, un ministerial vá passar tot lo dia exclamant:
—Sr. Cánovas, ¡que Sant Antoni 'us guardi de pendre mall!

—Segons la ley, deya un francés, jo puch sér espanyol després de dur á Espanya tants mesos de residencia.

—¿Vol dir?

—Sí senyor: la ley es clara: després de cumplir los requisitos qu' ella estableix, si 'n solicito, gosaré de tots los drets de ciudada espanyol.

—No, cá: s' equivoca: si acás sufrirá tots aquests drets: aquí á Espanya no 's gosa, 's pateix.

Lo partit de la fusió vá batejarlo en lo Senat lo Sr. Pelayo Cuesta, posantli 'l nom de «liberal di-nástico»

Y al cap de tres dias en Sagasta vá rebatejarlo en lo Congrès posantli 'l nom de «constitucional liberal»

Dos bateigs ab tres dias, dos bateigs y cap confit.

Desde un quant temps després de haver anat á Montserrat tots los capellans y totes las majordonas, totes las reparadoras y totes las teresianas, are hi van tots los alumnos dels Seminaris.

¡Si hi anirán per recullir los borrhissos de llana que hi hajan quedat per ferse'n las primeras mitjas!

EXTREMS.

(ENTRETENIMENT DE MODA.)

Per un enamorat:—Demanar relaciones á una casa de comers.

Per un jardiner:—Podar l' arbre de la parentela.

Per un moliner:—Moldre un sach de gemechs.

Per un apotecari:—Posar un pegat á un grá de blat de moro.

Per un elegant:—Ferse fer unas botinas de pell... de taronja.

Per un matemático:—Extreure las arrels dels números ab una clau inglesa.

Per una rata:—Fer niu al forat del nas de un gat.

Per un aficionat á las donas del Orient:—Casarse ab una persiana de balcó.
Per un geómetra:—Trassar una circumferencia ab un compás d'espera.
Per un jugador:—Jugar al monte ab las cartas de una casa de comers.

CUENTOS

Un venedor d' escombras las cridava pels carrers á quatre quartos cada una.
 Al cap de tres ó quatre dias vá sortir un altre venedor de lá mateixa mercancia venentlas á dos quartos no més.
 —Es imposible, deya 'l primer venedor, que á dos quartos no t' hi arruinis: mira, jo rebo la palma, robo la canya, robo la cordeta y ab prou feynas los quatre quartos me pagan lo treball de ferlas.
 —Donchs jo, responia l' altre, comenso per robarlas fetas y tot es ganancia.

Reflexió de un borratxo:
 —«Dihen que un vás de vi sosté á un home, y jo me 'n acabo de beure més de trenta y ab prou feynas puch tenirme dret!...»

En la vista de una causa un advocat xato y curt de vista ha de llegir uns documents y passa las penas del pelegri porque casi no s' hi véu.
 —¿No hi ha ningú que l' hi deixi unas ulleras? pregunta un dels magistrats que té un nás més gros que una pala de figuera de moro.
 Resposta del advocat:
 —De ulleras ray, no 'n faltarian, sempre que vosté 'm fes l' obsequi de deixarme 'l nás per col·locármelas.

SOLUCIONS

- A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.**
1. XARADA 1.ª—*Moncada.*
 2. ID. 2.ª—*Pascuala.*
 3. SINONIMIA.—*Cap.*
 4. ENDEVINALLA.—*Arangada.*
 5. COMBINACIÓ NUMÉRICA.—7 6 9 4 3
 3 9 7 6 4
 6 3 4 9 7
 4 7 6 3 9
 9 4 3 7 6
 6. LOGOGRIFO NUMÉRICH.—*Morella.*
 7. CONVERSA.—*Set.*
 8. GEROGLÍFICH.—*Home roig y gos pelut primer mort que conegut.*
 Han endevinat totas las soluciones Sicuterat y Mestre d' arpas; a' han endevinadas 7 Esmeril y Rascla y Noy del

castellá; 6 Un Chiparet etc.; 5 Jove de la Habana y C.^a Segon taco de Juneda, Entusiasta de la Campana y Castoño de R. y E.; 4 Un cantor de las lletjas; 3 Saultacions; 2 Dos premianesos de 13 anys; 1 no més Pá y Naps.

ENDEVINALLAS

XARADAS.
 I.
 La gran tres al revés hu que reconech en lo Estéva es que may hi vist ningú home més dat á la seva.
 Are tot en que la Quima no li porta voluntat; eix dematí l' hi trobat semblant una dugas prima.
 PAU SALA.

II.
 Es instrument lo total; primera cull lo pagés y també segona tres si l' anyada no vá ma!
 PEPET BRILLANT.

SINONIMIA.
 La tot de la mèva tot com ja es velleta la pobra, ahir se fé malbé un péu treyent total d' una bota.
 TÍJA XICH DE M. DE R.

ENDEVINALLA.
 Com que carn y óssos no tinch, francament, ningú 'm fá por, y es tant lo que 't vull, lector, que de company ab tú vinch.
 MOROLOBOGONGOF.

CONVERSA.
 —Y donchs, Pepet, qué tens?
 —No 'u sè; tot lo cos me fá mal, y 'l metje vol que suhi.
 —Y cóm se diu lo teu metje.
 —Don, don..... Ja t' ho he dit.
 CÒMICH D' HORTA.

TRIANGUL.

Sustituir los pichs ab lletras que llegidas horizontal y diagonalment digan: la 1.ª ratlla la gent d' un país pròxim; la 2.ª una cosa d' un joch; la 3.ª una cosa militar; la 4.ª lo que no menjém; y la 5.ª una lletra.
 UN CLATELL ESQUILAT.

LOGOGRIFO NUMÉRICH.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	—Nom d' home.
4	2	8	4	7	2	8	9	—»	
1	2	3	4	5	6	2	—Nom de dona.		
4	7	3	5	3	2	—Una fruyta.			
8	9	3	1	2	—Una ópera.				
1	9	6	9	—Una fruyta.					
- CAMPANER.

GEROGLÍFICH.

Jaime I.^o, Fernando VII
 Zurbano
 M U L
 L A T
 Scala IX
 Osa IX
 U T S

FREIXETA PETIT.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han enviat xaradas ó endavinallas dignas d' insertarse 'ls ciutadans Pere Faluga, Dos premianesos de 13 anys, Un cantor de las lletjas, Campaner, Pau Sala y Tribulacions.
 Las demés que no 's mencionan no 'ns serveixen com y tam-poch lo qu' envien los ciutadans Nap y Cloro, Noy de Sabadell, Entusiasta de la Campana, Esmeril y Rascla, Miquel Villalonga, Anónim de Gracia, Passigollas, Allevillo y Todraques, Catañes y Pa, Un tarragoní, F. Vila, Sanpatantum y J. M.
 Ciutadá Eduart Novell: Los epigramas fluixos: «A una jama-na ha de arreglarse; l' altra poesia molt bé.—Campaner: Insertarém l' acentígrafo.—Ja hi vingut: Aniran alguns extrems.—Dos premianesos de 13 anys: Insertarém un geroglífich y algun extrem.—Segon taco de Zuneda: Los epigramas que 'ns envia son copiat.—Jove de la Habana y C.^a: Aniran alguns extrems y alguna altre cosa arreglada.—Un Chiparet etc.: Insertarém un geroglífich.—Sallenti: Gracias per la noticia.—Un Pepet: Hi aniran alguns extrems.—Joan de la carbassa gran: Idem lo trenca-closcas.—S. J. Breda: Trobém tant confosa la noticia, que perque poguém parlarne necessitém que 'ns donga explicacions més claras.—Noy del castella: Hi aniran dos triánguls.—E. D. Grañé: Idem un geroglífich.—B. C. Manresa: Segons las lleys d' are als que fan lo que vá fer vosté 'ls aplican la pena: certas cosas lo millor es no anarlas á veure.—Tres llamps del Cel: Publicarém alguns extrems.

GRANIZADA.

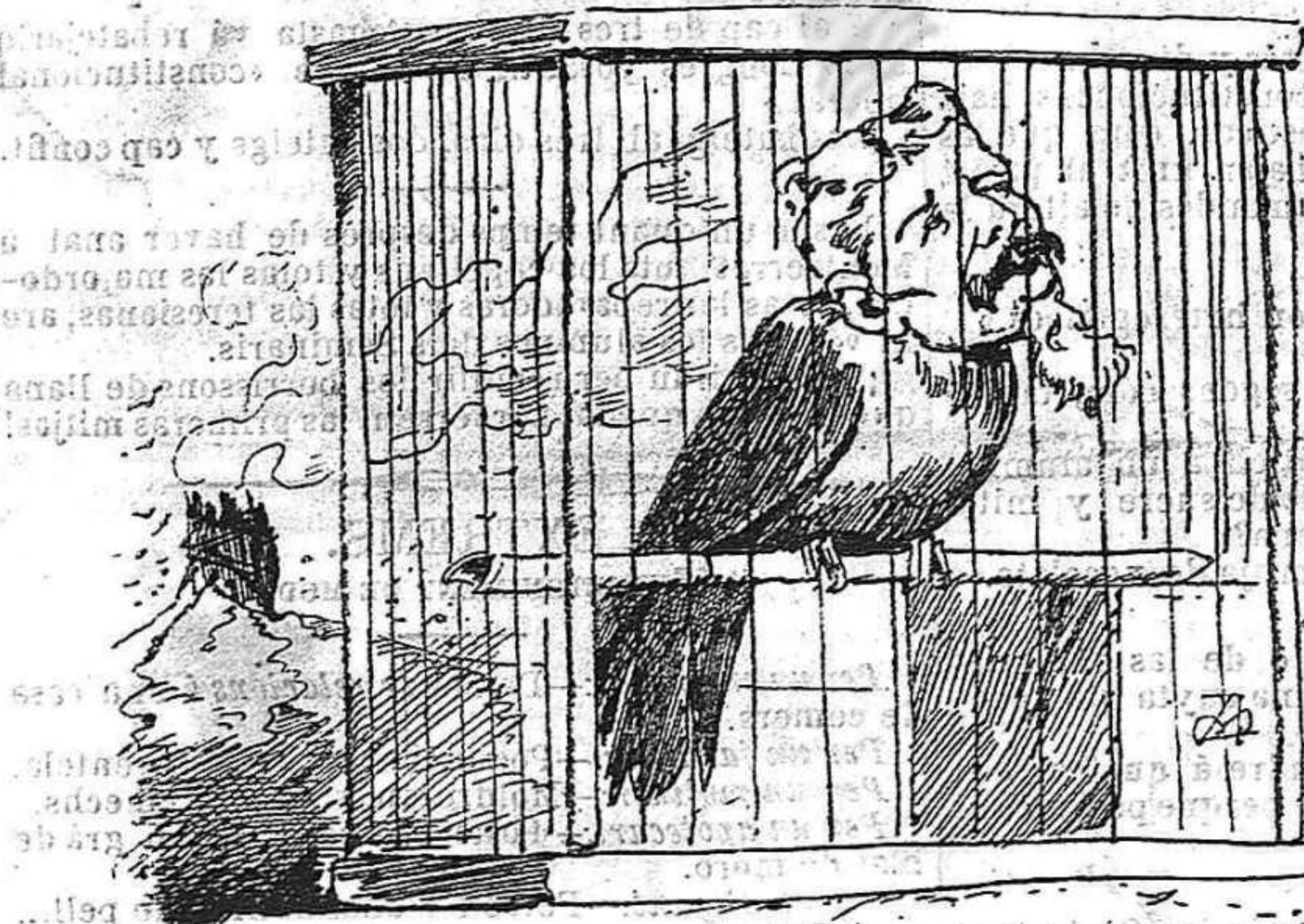
APELES MESTRES.

Constará de doce cuadernos.
 Se publicará uno cada mes al precio de un real.
 Van publicados los cuadernos 1, 2, 3, 4 y 5 pertenecientes á Enero, Febrero, Marzo, Abril y Mayo.
 De venta en las principales librerías de Barcelona y en la de Lopez, Rambla del Centro.

LOPEZ, Editor.—Rambla del Mitj 20.

Barcelona: Imp. de Lluís Tasso, Arch del Teatro, 21 y 23

FRASES CÉLEBRES ILUSTRADAS.

«Entonces queriais hacerme una encerrona.»

«Si S. S. me hubiese dado esta cruz, yo se la arrojaría á S. S.»